

Ja sabem que el temps ha canviat i que si algú ha arribat a pujar les escales de la nostra Casa Comunal, ha pogut constatar la diferència de tracte adés i ara. Avui ja no es despatxen els ciutadans tirant-los escales avall. Avui, els empleats submisos i obedients es posen a les nostres ordres...

Maco! Això està molt bé. Així havieu d'haver obrat sempre i us haurieu estalviat algun disgust. Haurieu estat uns perfectes cavallers amb títol de «Urbanidad y Cortesía» i el poble, en el pas vostre pel carrer, en lloc de mirar-vos de reüll, us hauria saludat cordialment fent-vos una solemne barrejada.

Si el senyor que us va donar una lliçó de cortesia la setmana passada, va dir bé la lliçó i vosaltres l'heu ben apresada, potser, potser, el poble justicier «que paga i mana» us ho perdonarà. Ara, que si feu el *farruco* i voleu sentir-vos valents i cerqueu el senyor «Joan Montclar» per a fer-li la llesca, aleshores ja no hi haurà res a fer.

El poble s'en ressentirà, i ara tu, ara l'altre, tots haureu de despedir-vos del simpàtic «botones» de la Casa Gran, i uns a plantar cols i els altres a cridar «sardina viva» pels carrers, acabareu tristament la vostra vida de prínceps i marquesos, que, naturalment, pagant la nòmina el poble, ha estat el murmuri i l'admiració de tanta gent que recorda amb l'esglai al cor i les butxaques buides, el pas dels dictadors dins l'Ajuntament de Granollers.

FOLLET

Unes paraules del Sr. Valeri Mas

Heus-aci el parlament que va dirigir el president de «La Unió Liberal» al públic que assistí al festival pro-presos i que últimament va celebrar-se en aquesta entitat.

«Solament unes breus paraules; puix no vull ésser impertinent quan ja us veig a tots freturosos per gaudir del lirisme que el programa ens anuncia.

Tant en l'home com en els éssers inferiors hi rau una sensibilitat i una intel·ligència; no obstant, l'home té un dó superior a ells; que és el sentiment de la cooperació, per un reflexe del qual, ens apleguem avui aquí amb el noble afany de lograr que resplandeixin amb la més gran intensitat els sentiments de justícia i solidaritat del poble Granollerí envers els nostres germans caiguts en la lluita, que avui encar resten entre reixes víctimes de la intolerància i incomprensió d'uns homes d'ànima seca, humils servents de tot privilegi, de tota imposició, de tota tirania.

I és en nom d'aquest sentiment de solidaritat que per tot arreu s'ovira, que la nostra associació us ha congregat avui aquí amb la seguretat de complir son deure; per això ha procurat donar a la festa tot l'escalf possible a fi de què resultés ben esplendorosa, tant esplendorosa com es mereixen la bondat de sentiments dels companys que l'han planejada i la dels altres companys que amb llur cooperació altruista, han feta planera la composició de tan atractivol programa.

Nosaltres estem ben segurs que donada la fina sensibilitat del poble Granollerí, no s'hauria contat amb un èxit tan contundent d'organització i concurrència com el lograt avui, si en aquest acte s'hagués tractat d'honorar, com tant sovint hom ha vist, a senyors que amb una actuació planera i amb l'ampar de la força, es feren amos i senyors de la situació; i molt menys si es tractés d'honorar a cap dels seus servidors, uns i altres els considerem en primer rengle dels perpetuadors del tipus d'home ancestral i ja sabem que en tot temps els servidors de la força i de la brutalitat, han resultat el més gran obstacle per el progrés dels pobles.

Creiem nosaltres —i la seva presència ens assabenta de que també ho creuen vostès— que ha arribat l'hora de la devallada d'aitals glorificacions; cal que sapiguem veure que no es pas la representació de la força a qui deu l'humanitat el progrés i la llibertat, com tampoc del moltonisme i de l'adaptació venen els avenços polítics, científics i socials. i menys encar dels que erigint-se en dictadors es diuen dirigents i salvadors dels pobles.

Tot progrés ha estat en tot temps obra dels dissidents, dels herètics, dels homes d'esperit lliure que s'han negat a portar el pas de l'època, per quina raó s'han vist perseguits, escarnits i empresonats. Hem de reconèixer, cars amics, que l'obra de la llibertat és filla dels grans perseguits Sòcrates, Jesucrist, Galileo, Servet, Carles Marx, Bokunin... i tants d'altres, els quals si voleu per un lligam invisible es troben units els presos socials i polítics actuals a quin destí aniran els beneficis d'aquest festival i per quins hem de lluitar per què en dia no llunyà puguin gaudir d'una plena llibertat reintegrant-se a la vida civil de quina en mala hora en fóren arrabassats.

Jo voldria que tots els homes posseïssin una forta compenetració d'absoluta tolerància i solidaritat i així units tots al gran ideal d'humanitat no sofriria cap consciència; i llavors seria un fet la verdadera llibertat de pensament».

Sastreria de Josep Castany

S'han rebut les últimes novetats per la present temporada
Especialitat en Trajos de Senyora :-: Preus reduïts

Carrer de J. Anselm Clavé, 10

GRANOLLERS